

Ο καθηγητής της φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης Χριστόφορος Νίροπ εξέδωσε τώρα οχτώ τόμους την... «Ιστορία του φιλήματος».

Το βιβλίο του Νίροπ, το οποίο κατά τους κριτικούς της Ευρώπης «είναι προϊόν μακράς μελέτης και επιμελούς έρευνας προς περιουλογικήν των σχετικών πικουμένων», κυκλοφόρησε ευρύτατα σ' όλο τον κόσμο.

Μεταφράζουμε από αυτό την παρακάτω έλεκτική σελίδα, χάριν των αναγνωστών μας.

Στο βιβλίο του Νίροπ προηγούνται οι ορισμοί για το φιλή, μεταξύ των οποίων και ο του Βεζοβάν.

— «Το φιλή είναι το άκοινωνιόμιμνο που παίζεται στο πιάνο των χειλιών, όταν η αγάπη τραγουδάει στη γαμάτη έρωτα καρδιά».

- Σχετικό είναι και το λατινικό επίγραμμα που λέει :
- Τι είναι γλυκύτερο από το κρασί ;
- Η δροσιά του ουρανού.
- Και τί γλυκύτερο από τη δροσιά ;
- Το μέλι.
- Και τί γλυκύτερο από το μέλι ;
- Το νέκταρ.
- Και από το νέκταρ ;
- Το φιλή ! ...

Για τον ήχο που κάνει το φιλήμα, ο συγγραφέας ανέτρεξε πολλά περιεργά αποφθέγματα και φράσεις, από βιβλία σύγχρονα και παλαιά.

Ο Δανός ποιητής Γιόργκενσον γράφει σχετικά ως :

— «Το χτύπημα των κυμάτων στην άκροθαλασσιά μοιάζει με τον ήχο των παρατεταμένων φιλημάτων».

Και ο διηγηματογράφος Κλίρκεγαρντ, παρατηρεί :

— «Ακούγαμε όλη τη νύχτα έναν ήχο σαν να χτυπούσε κάποιος στο μούτρο του τα κουνούλια, αλλά δεν ήταν παρά τα φιλήιά ενός έρωτευμένου ζευγαριού».

Ο καθηγητής Νίροπ έδωσε πολύν καιρό για να εξεκαθίσει τι φρονούν η γυναίκες για το φιλήμα και έπεισθη ότι, ως ένα σημείο τουλάχιστον, τους άρεσουν περισσότερο οι άνδρες που έχουν γένεια και μουστάκια...

Σ' ένα παλιό Ρουμανικό τραγούδι, ο ήρωας του ποιήματος λέει σχετικά ως :

Είμαι μικρός για παντρεία,
εφύτρωσαν τα γένεια μου,
ποιά παντρευμένη θάβει,
να με φιλήση έμένα ;

Επίσης μιά γερμανική παροιμία λέει :

Φιλή χωρίς μουστάκι,
από χωρίς άλλοτι.

Στην 'Ολλανδία και τη Γιουτλάνδη η κοπέλλες έχουν την έξη, περί φιλήου, γνώμη :

Να φιλήσης άνδρα χωρίς μουστάκι,
είναι σαν να φιλής τοίχο βρεγμένο !
Τα φιλήιά δεν είναι καλά,
άν δεν έχουνε και... ζαρζαβάτι ! ...

Συγχρόνως ο καθηγητής Νίροπ λέει ότι δεν άρεσει στις γυναίκες να φιλούν άνδρες με ίγυρά χείλη και άναφέρει το σχετικό δανικό λόγοι :

Καλός είναι για φιλήμα,
αλλά μόνον σαν διγυαίει.

Καθώς και το Γερμανικό :

«Αν τον φιλήσης θά πάρης με το φιλήμα μαζί και λίγη σάλτσα ! ...

Εξ άλλου δεν πιστεύει ο συγγραφέας ότι το φιλήμα μπορεί να έχη συνεπίαι για την υγεία.

Και φέρνει ως άπόδειξη εκείνο που λέν οι 'Ιταλοί :

Τό στόμα που φιλήθηκε, δεν είναι τό χειρότερο.

Επίσης ένα τραγούδι της Νορβηγίας λέει .

Ο Γιωχάνασον φιλήσε την κόρη μιá φορά,
δυó φορές, στα μάτια και τρείς φορές στο στόμα... (μα της).

Και πό πολύ ευχαριστήθηκε από τό στόμα... Τέλος μιá Γερμανική παροιμία λέει για τό φιλήμα :

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

(Από το Δανικό).

μου, δός μου το πίσω !...»
Και σ' ένα άλλο τραγούδι, μεταξύ δύο συζύγων που μαλλώνουν, διεξάγεται η έξη συζήτησις :

— Νομίζω πως πρέπει να πάρη ο καθένας πίσω τα πράγματά του ! λέει ο σύζυγος.

— Πολύ καλά, άπαντά η σύζυγος, αλλά γιατί να μην πάρη ο καθένας μας πίσω και τα φιλήιά του ;

«Όσοι και έγένετο και... δεν έγινε παιά λόγος για χωρισμό.»

Δεν άρνείται όμως ο συγγραφέας, ότι το κλειμένο, το άρπαγμένο φιλήμα, έχει κινήσιους και άδραγεται την έξη ιστορία :

«Κατά το 1837 στο Λονδίνο ο κ. Θωμάς Σάβερλαντ κατάγγειλε την Μίς Καρολίν Νιούτων, ότι του έκοψε ένα κομμάτι της... μήτης του, ενώ προσπαθούσε να τη φιλήση.»

Η Μίς Νιούτων όμολόγησε την πράξη της, αλλά ύποστήριξε ότι δεν είχε καμμία άρεση να φιλήθη και γι' αυτό τον δάγκωσε.

Και ο δικαστής την άθώωσε, βγάζοντας την έξη απόφασις :

Δ ι α τ α :

«Όταν ένας άνδρας φιλήι μιá κόρη παρά την θέλησίον της, δύναται η κόρη να του δάγκωσ ην μήτην, άν... της άρέσει !...»

Ω, άν εφαρμοζετο η Ποινική αὐτή Δικονομία στην 'Ελλάδα, πόσους κουτοπόνητες θά διέλειπε να γυρνούσι στους δρόμους !...

Για τα βαμένα χείλη των γυναικών τί γνώμη έχουν οι άνδρες ; Σ' άλλους άρέσουν και σ' άλλους όχι, λέγει ο Νίροπ.

Και παραθέτει το ακόλουθο ποίημα ενός Γάλλου ποιητού κεικρωμένου κατά των βαμένων χειλιών :

Σάν έφωρες, με φιλήσες
στερνή φορά στο στόμα
και τό φιλή που μούδωσες
με κείνι στα χείλη άκόμα.
Μά με τη γλύκα του φιλήου
μού άφρησες, ώ φιλή,
και λίγη... κόνικνη μογιά
άπ' τό θεριά σου χείλη.

Υπάρχουν όμως και οι λάτρεις των βαμένων χειλιών. Και τί λέει σχετικά ο περίφημος Γάλλος ζωγράφος βάν Ντόγκεν :

«Τά χείλη των γυναικών πρέπει να είναι βαμένα. Γιατί έτσι είναι πιο λαχταρήσιμα.»

Σχετικό είναι επίσης και τό ακόλουθο δίστιχο ενός γλετζέ Γερμανού άββά :

Έβαρέθηκα, Θεέ μου, να διαβάω τās Γραφάς
Κάλλιο τόχω να εφύτρωσ τον χειλιών της τās βαφάς ! ...

Και για να τελειώνουμε—για σήμερα τουλάχιστον—ιδού τί είναι, κατά τον Νίροπ, τό σύγχρονο φιλήμα :

— «Πρώτα τα χείλη... Οι δόντες κατόπιν... Και πάλιν τα χείλη και ξανά οι δόντες και τέλος η γλώσσα, ιδού τί χρειάζεται για να είναι ένα φιλήμα γλυκό και μυστικό !

Σεις, άναγνώστα, σεις, άναγνώστρις, τί λέτε ; Πάντως δοκιμάστε, δεν έχετε να χάσετε τίποτε...»

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Οι Κινέζοι είχαν γνώσεις θεραπευτικής από τό έτος 2.000 π. Χ. Ίδου μιá μερικέ συνταγές των : Η-άνεμισμη έχρησιμεύε ως φάρμακο κατά του παρετού. Τά χρυσάνθεμα γιάντεραν τη λιποθμία και την άδυναμία. Τά κόνια τέλος τά έθραζαν κι' έπιναν τό ζουμί τους.

